

Eltűnik-e balliberális “értelmiség” a közéletből? - Zámoly óta semmi sem változott

A liberális, antifasiszta, még több megszorítást és hitelt követelő körök új gyűjtőegységének a neve: MDF-SZDSZ. A “rendszerváltás” óta magukat hazugságaikkal többszörösen lejárató, ám erről tudomást venni nem hajlandó álszent belpesti zsidó “értelmiség” most egy emberként áll a két rendszerváltó párt romhalmaza mellé, strucc módjára tudomást sem véve eddigi felelősségükről.

Nehéz lenne, szinte lehetetlen pár mondatban válaszolni egy fiktív kérdésre, miszerint kik ezek a magukat mindentudónak, mértékadónak mondó, “szalonképes” értelmiségiek, a rendszerváltásnak nevezett hatalomátmentés óta eltelt időszak balliberális kormányainak szellemi holdudvara. Solt Ottóliától kezdve Tamás Gáspár Miklóson át az általuk, belpesti zsidó “értelmiségiek” által ma ünnepezt Debreczeni Józsefifig.

fotó: MTI

Antifasiszta “Olajfa-koalíció”?

Az MDF és az SZDSZ összeállása (március 19-ig, az ajánlószelvények leadásáig kiderül, csatlakozik-e egy leendő “antifasiszta koalíció” szellemében esetleg a biciklikkel, bulikkal, környezetvédelemmel kampányoló SZDSZ-utód LMP is) stílszerű: e két párt siklatta ki ugyanis a rendszerváltásnak nevezett valamit. És a '90-es évek elejének két gyűjtőpártja köré csatlakozott az egykori demokratikus ellenzék, ellenzéki kerekasztal és nemzeti kerekasztal színe-java, a békés

rendszerváltásért, a kommunisták, egykori KISZ-esek hatalom átmentéséért, a mai állapotokért felelős értelmiségiek. Jó részük persze azóta a Fidesz környékére igazolt. A többi meg csomagolja a bőrröndjét, azóta is. Ez ugyanis jó szokásuk. Az egykoron állampárti ügynök Csurka István hírhedt tanulmányának felbukkanása óta (a “Néhány gondolatot” Csurka még MDF-esként jegyezte) szerintük ugyanis állandó náciveszély van. E cikkben nem tisztünk belemenni, mennyire volt Csurka írása a saját szellemi terméke, és mennyiben teljesített inkább megbízatást

anno a közlésével, de pártjának, a később megalakult MIÉP-nek az eredményei szerint az általa generált, azóta permanens náciveszély nagyobb jelentőségű bunkósbot onnantól is, mint a magát radikálisként meghatározó törpepárt egyszeri parlamentbe jutása, 5 % körüli eredménnyel. A MIÉP ugyanis politikai tényezőnek nehezen volt nevezhető, sokkal inkább a Fidesz kapcarrongyának, amelyet a külvilág tudta nélkül az egyre szenilisebb elnök családi vállalkozásként kezelte. Azonban jelenléte (pont amiatt, hogy a Jobbikkal ellentétben nem volt politikai tényezőnek tekinthető) megerősítve korábban Bácsfi Dianával, vagy épp Szabó Alberttel tökéletesen kapóra jött az elmúlt 20 év álságosan viselkedő belpesti zsidó garnitúrájának és a hozzájuk hasonlóan szolgálalkú szellemben dolgozó külföldi tudósítóknak az állandó holokausztözhöz, nácizáshoz. Amelyet persze - igaz, egyre erőtlenebbül - a mai valóságba is átültettek, elvégre nem országos szegénység van, és nem a gazdaság csődökzeli állapotával kell foglalkozni.

2008-ban ők félnek

Mivel most valóban megjelent egy olyan politikai tényező, amely változást akar, egyre hiteltelenebb és főleg egyre unalmasabb kórusok ismét megerősödött. Az ország tönkretételéért közismert felelősséggel rendelkező Gyurcsány Ferenc a közelmúltban maga hívta életre a Magyar Demokratikus Chartát. Amelynek elődje volt a '90-es évek elején a fentebb nevezett belpesti hippokraták gyűjtőhelye, kiegészítve a “Tégy a gyűlölet ellen” mozgalommal, amelynek alapítóját, Hegedűs Zsuzsát ma a Fidesz környékén találhatjuk meg. Az újkori Magyar Demokratikus Charta az egykori Magyarország romjain Gyurcsány Ferenc miniszterelnök kezdeményezésére 2008. szeptember 6-án létrejött szervezet. Akik ma számon merik kérni az izraeli gyarmatosítást, a munkahelyek tömeges elvesztését, a rablóprivatizációt, az elszámoltatást, azokról a következőket gondolja a szervezet: “Magyarországon immár közel két évtizede demokrácia van. Mi, magyarok - történelmünkben először - szabadok vagyunk, a szabadság rendjében élünk.

fotó: MTI

A magyar demokrácia azonban ingatag, szabadságunkat veszély fenyegeti. Mi, a Magyar Demokratikus Charta részesei azért jöttünk össze, hogy figyelmeztessünk erre a veszélyre, és kezdeményezzük az elhárítását.” Mindezt persze azok után, hogy 2006 őszén tömegeket bocsátottak el a munkahelyeikről, és Gyurcsány Ferenc kézivezérelt rendőrsége több száz ellenzéki tiltakozót börtönzött be, verett össze vagy lehetetlenített el anyagilag. Volt pofája ennek az “értelmiségnek” aszisztálni az ember legszörnyűbb rémálmaiból előjövő valósághoz. Azokhoz a történetekhez, amelyeket korábban kocsmában, családi, vagy baráti összejövetelen fújt mindenki, persze bizonyítékok nélkül. Nevezetesen, hogy az országot bűnözők irányítják, bűnözőkkel kokettálnak, és simán, ellenőrizetlen családsorozatokon át játsszák ki az emberek pénzét különböző magánszámlákra, mindezt büntetlenül: a keservesen befizetett adóforintjainkból termelődnek ki a nekünk dirigáló újjgazdag, maffiózó személtládák.

Politikusbűnözőket védő “szegénység-kutatók”

A politikusi-bűnözői kliensi garnitúra egyik legádázabb védelmezője az a magát szociológusnak tartó (nyilván a végzettsége is az, a gyakorlat azonban egészen mást mutat...) Ferge Zsuzsa, akinek nem a mélyszegénység és a manapság sokat hangoztatott “hárommillió koldus országa” jelenség valódi oka a fő kutatási és publikálási területe, hanem a szélsőségesek. Nemrég Ferge Zsuzsa előadásán a Magyar Demokratikus Charta „Szolidaritás a bajban” című konferenciáján

a következőket hallhatta a szegénység valódi okairól érdeklődő lelkes közönség: “Még egy utolsó kérdéshez szeretnék reagálni a miniszterelnök beszédéből, arra, hogy kit fenyeget a válság. Azt hiszem, hogy Bajnai Gordonnak teljesen igaza van, súlyosan veszélyeztetett a középosztály, amelyik alól kicsúszik a talaj. Nem kis mértékben az egzisztenciáját féltő és vesztő középrétegek a rasszista és szegényellenes populizmus talaja, ez volt a fasizmus ébredése idején, és ez ma is.”

Persze míg szakmunkásból egyre kevesebbet képeznek, és talán 10 év sem kell, hogy ne maradjon olyan gázszerelő mester, aki a téli beüzemelésből nem robbantja ránk a házat, szociológusból bizony nagyon is jól el vagyunk látva. Ismert díszpéldány a meglehetősen furcsa kinézetű Vásárhelyi Mária, az egykori “szocdem”, Vásárhelyi Miklós lánya.

Szappan és lámpaernyő

Aki az Orbán-kormány idején folyamatosan arról ábrándozott, hogy szappant és lámpaernyőt akarnak készíteni a bőrből. A Vásárhelyihez hasonló kényszeresen hazudozó kisstílusú csalókra rendszeresen szoktak hivatkozni a külföldi lapok tudósítói, mint “független közéleti, értelmiségi szakértőkre”. A csalódottak felkelése címmel a magyar “szélsőjobboldalról” közölt például nemrég cikket a német Der Spiegel. A hamburgi hetilap bevezetőjében hangoztatta: “Az erőszakra kész szélsőjobboldal félkatonai gárdát hoz létre, s a zsidók, valamint a cigányok ellen uszít.” Az újság - mily’ meglepő - idézte Vásárhelyi Mária “szociológust”, aki szerint a

“gulyásfasiszták” már hosszú ideje nem csak a legszélsőjobboldalibb vizeken halásznak, hanem népi jelszavaikkal elérik a “teljesen normális polgárokat” is. A kiközösítés és a gyűlölet a lakosság széles rétegeiben “szalonképessé” vált - állapította meg Vásárhelyi, aki szerint mindezt a politikusok lavírozása a felelős. Ez a lavírozás az oka annak, hogy fokozatosan elmosódik a határ a radikális és a mérsékelt jobboldal között - idézte a Der Spiegel a magyar szociológust, aki a Nyilvánosság Klub színeiben is állandóan a jobboldallal foglalkozik. A klub vezetőségének tagjainak illusztris névsora: Bolgár György, Kenedi János, Vásárhelyi Mária, Halmai Gábor, Babus Endre, Murányi Gábor, Emőd Pál, Várhegyi Éva, Váradi Júlia.

Zámoly óta semmi sem változott?

A nem teljesen fiatalok emlékezhetnek rá: 2001-ben egy csákvári magyar fiatalember brutális meggyilkolása miatt több tucat zámolyi cigány “menekült” Franciaországba, ahol aztán többeket elítéltek többek közt lopásért, vezetőjüket pedig idehaza például csalásért és pedofiliáért. Akkoriban, egészen pontosan 2001. március 9-én egy illusztris társaság köszönőlevelet írt a cigányok segítségéért Lionel Jospin francia szocialista miniszterelnöknek. A névsor: Ascher Tamás, Bársony János, Biró András, Daróczi Ágnes, Eörsi István, Esterházy Péter, Faludy György, Ferge Zsuzsa, Fischer Adam, Fridh Judit, Furmann Imre, Gombár Csaba, Grünwalsky Ferenc, Halmai Gábor, Havas Gábor, Hegedüs B. András, Hell István Horváth Aladár, Jancsó Miklós, Kemény István, Kende János, Kende Péter, Kenedi János, Kertest Gábor, Kis János, Kóczé Angéla, Konrád György, Kőszeg Ferenc, Lengyel László, Ludassy Mária, Nádas Péter, Nagy Boldizsár, Orsós Éva, Szikinger István, Tamás Gáspár Miklós, Ungváry Rudolf, Vásárhelyi Miklós. Az illusztris listából valamiért kimaradó Heller Ágnes marxista filozófus, Lukács György tanítványa, az “értelmiség” egyik fő szószólója, masszív belpesti SZDSZ-es egy friss interjúban elmondta: az MDF-SZDSZ összefogásával szimpatizál, rájuk is szavazna. Heller szerint esélyes, hogy a választások után a Fidesz összefogjon az SZDSZ-szel vagy az MSZP-vel akár. “Én tehát ma az MDF-SZDSZ-összefogásban látom a demokratikus közepet. Úgy vélem, az értelmiség egy része rájuk fog szavazni”. Így tehát a sorsdöntő választás egyik legfontosabb kérdése lesz: eltűnik-e 20 év után legalább a közélet nagy részéből az ország gyarmatosításához asszisztáló belpesti “értelmiségi elit”. És ha Heller szavait komolyan vesszük, kijelenthetjük: a meccs még nem lefutott.

Horváth Ádám